

ערר לפי סעיף 19 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981

החלטה 09-17

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

המערערת

האחות מרינה פרנקלך

ע"י ב"כ – עו"ד עוז דקל

לבין:

המשיב

מנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד יונתן ברג

ה ח ל ט ה

העובדות

1. המערערת, מרינה פרנקלך, היא אחות מעשית בבית החולים קפלן ברחובות (להלן – **הנקבלת**). ביום 6.6.13, סמוך לשעה 18.00, ניגשה המערערת למיטתה של החולה, ששהתה במחלקה כשהיא מונשמת וידיה קשורות למיטה. המערערת הכתה את החולה בידה בחזקה.
2. בגין מעשה זה, הוגש נגד המערערת כתב אישום לבית משפט השלום ברחובות (תפ"ח 18417-08-14), בו יוחסה לה עבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- ביום 22.3.15, גזר בית המשפט על המערערת את הענשים הבאים: חמישה חדשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא תעבור בתקופה זו עבירת אלימות, וכן קנס כספי בסך 1,000 ש"ח.

דו"ח ועדת המשמעת

3. בעקבות הרשעתה של המערערת בבית המשפט והענשים שנגזרו עליה, הגישה התובעת הראשית במשרד הבריאות, ביום 1.6.11, קובלנה כנגדה, על כך שהורשעה בעבירה שיש עימה קלון ושיש בה כדי להראות שהיא חסרה את האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד, וגילתה התנהגות שאינה הולמת, כאמור בסעיפים 15(1) ו-4 לתקנות בריאות העם.

4. ועדת המשמעת הרשיעה את המערערת במיוחד לה בכתב הקובלנה, על סמך הודאתה, תוך שקבעה כי בעבירת התקיפה שבצעה המערערת דבק פגם מוסרי חמור ויש בה קלון. כלשון הוועדה:

"הוועדה רואה בחומרה את התנהגותה של הנקבלת, התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד, פוגעת בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הסיעוד, המתאפיין במהותו ובאופיו בהומניות ובחמלה כלפי המטופלים..."

הוועדה שקלה גם את הנסיבות המקילות של הנקבלת: מצבה הסוציאקונומית והפגיעה הכלכלית הצפויה בהיותה מפרנסת עיקרית של משפחתה; שנות עבודתה הרבות, עברה המשמעת הנקי; וחלוף שלוש שנים מאז האירוע.

5. בבואה להחליט על אמצעי המשמעת הראוי בגין התנהגותה של הנקבלת – נחלקו דעות חברי הוועדה. רוב חברי הוועדה – ד"ר יפה הארון ועו"ד יגאל חיות – ממליצים להטיל על הנקבלת אמצעי של התליית רישיון למשך ארבעה (4) חדשים, נוכח החומרה שבמעשיה.

חברת הוועדה, הגב' שרה אפרתי סבורה, בדעת מיעוט, כי נוכח הנסיבות המקילות במקרה זה, שעיקרן העובדה שהנקבלת עבדה במשך 30 שנה מבלי שהוגשה כל תלונה נגדה, וכי לאחר המקרה היא לא הושעתה מעבודתה בבית החולים – ניתן להסתפק בהתליית הרישיון למשך חדש אחד.

בעקבות המלצת הוועדה, החליט מנכ"ל משרד הבריאות, מר משה בר סימן טוב, ביום 20.12.16, להתלות את רישיונה של הנקבלת למשך שלושה (3) חדשים.

הערר

6. בעקבות החלטת המנכ"ל, הגיש בא כוחו של הנקבל, עו"ד עוז דקל, ערר על חומרת העונש. לטענתו, לא נתן מנכ"ל משרד הבריאות די משקל לנסיבותיה האישיות של הנקבלת, ואלה הן: לנקבלת עבר נקי במשך שנות עבודה ארוכות, היא כיום בת 57 ועול פרנסת משפחתה מוטל על כתפיה. כמו-כן היא "סוחבת על גבה את ההליך מושא הערעור דנן כ- 4 שנים".

7. ב"כ המשיב, עו"ד יונתן ברג, מתנגד להקלה כלשהי בענשה של הנקבלת. לדעתו, הוועדה ראתה לנגד עיניה את החובה לפעול לשמירת התדמית של מקצוע הסיעוד, ולהגן על חסרי ישע מפני פגיעתם הרעה של המטופלים בהם. עמדת ב"כ המשיב הינה, כי "מדובר בהחלטה ראויה וסבירה של המנכ"ל ואין להתערב בה". ב"כ המשיב אף ציטט פסיקה קודמת, התואמת את רמת הענישה גם בתיק זה.

החלטה

8. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שבפניי ואת טיעוניהם של ב"כ הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר - להידחות. התנהגותה האלימה של הנקבלת חמורה, בעיניי גם אם מדובר בכשלון חד פעמי. סבורני, כי יש מקום להעדיף את האינטרס הציבורי, המחייב להגן על אנשים חסרי ישע מפני ידם הקשה של המטופלים בהם, על-פני נסיבותיו האישיות של העברייני.

עוד יצוין, כי במקרה דנן שקל המנכ"ל את נסיבות המקרה בכללותן, שעה שהחליט לנקוט בדרך הביניים שבין המלצות הרוב והמיעוט בוועדה, והטיל על הנקבלת התליית רישיון למשך שלושה חדשים.

הענש שהוטל אף תואם את רמת הענישה בתיקים מסוג זה. לדוגמה, בהחלטה מס. 26/13 **האח נפאע נידאל נ. מנכ"ל משרד הבריאות**, מיום 8.9.13, נדון הנקבל להתליית רישיון למשך חמישה חדשים, לאחר שסטר לשיש תשוש נפש ששהה במוסד גריאטרי סטירה אחת.

אשר על-כן, לא מצאתי כל עילה או הצדקה להתערב בהחלטת המנכ"ל, והערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, 8.3.17.

המזכירות תעביר לצדדים העתק החלטה זו.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)